I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2021/840,

20. mai 2021,

millega luuakse vahetus-, abi- ja koolitusprogramm euro kaitsmiseks võltsimise eest ajavahemikul 2021–2027 (programm „Perikles IV“) ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 331/2014

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 133,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ([1]),

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([2])

ning arvestades järgmist:

(1) Liit ja liikmesriigid on seadnud endale eesmärgiks kehtestada meetmed, mida on vaja euro kasutamiseks ühisrahana. Need meetmed hõlmavad euro kaitset võltsimise ning sellega seotud kelmuste ja pettuste eest, et tagada liidu majanduse mõjusus ja kindlustada riikide rahanduse kestlikkus.

(2) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1338/2001 ([3]) nähakse ette teabevahetus, koostöö ja vastastikune abistamine ning luuakse seeläbi euro kaitsmiseks ühtlustatud raamistik. Kõnealuse määruse õigusmõju laiendati nõukogu määrusega (EÜ) nr 1339/2001 ([4]) neile liikmesriikidele, kes ei ole eurot ühisrahana kasutusele võtnud, et tagada euro kaitse võrdne tase kogu liidus.

(3) Meetmed, mille eesmärk on edendada teabe ja töötajate vahetamist, tehnilist ja teaduslikku abi ning eriotstarbelist koolitust, aitavad oluliselt kaitsta liidu ühisraha võltsimise ning sellega seotud kelmuste ja pettuste eest ning seega saavutada võrdselt kõrgetasemeline kaitse kogu liidus, näidates samal ajal liidu suutlikkust võidelda organiseeritud kuritegevuse vastu. Sellised meetmed võivad samuti aidata tegeleda ühiste probleemidega organiseeritud kuritegevuse, sealhulgas rahapesu vastu võitlemisel.

([1]) ELT C 378, 19.10.2018, lk 2.

([2]) Euroopa Parlamendi 13. veebruari 2019. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 13. aprilli 2021. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata). Euroopa Parlamendi 18. mai 2021. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

([3]) Nõukogu 28. juuni 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1338/2001, milles sätestatakse euro võltsimise takistamiseks vajalikud meetmed (EÜT L 181, 4.7.2001, lk 6).

([4]) Nõukogu 28. juuni 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1339/2001, millega laiendatakse euro võltsimise takistamiseks vajalike meetmete sätestamist käsitleva määruse (EÜ) nr 1338/2001 mõju nendele liikmesriikidele, kes ei ole eurot ühisrahana kasutusele võtnud (EÜT L 181, 4.7.2001, lk 11).

(4) Euro võltsimise eest kaitsmise programm aitab suurendada liidu kodanike teadlikkust ja nende usaldust selle vääringu suhtes ning parandada euro kaitset, eriti selle programmi raames toetatud meetmete tulemuste pideva levitamise kaudu.

(5) Euro usaldusväärne kaitse võltsimise eest on turvalise ja konkurentsivõimelise liidu majanduse oluline osa ning on otseselt seotud liidu eesmärgiga parandada majandus- ja rahaliidu tõhusat toimimist.

(6) Varasem toetus sellistele meetmetele nõukogu otsustega 2001/923/EÜ ([5]) ja 2001/924/EÜ, ([6]) mida on hiljem muudetud ja mille kehtivust on pikendatud nõukogu otsustega 2006/75/EÜ, ([7]) 2006/76/EÜ, ([8]) 2006/849/EÜ ([9]) ja 2006/850/EÜ ([10]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 331/2014, ([11]) on võimaldanud tõhustada liidu ja liikmesriikide tegevust euro kaitsmisel võltsimise eest. Programm euro kaitsmiseks võltsimise eest on varasematel programmiperioodidel oma eesmärgid edukalt täitnud.

(7) Komisjon viis 2017. aastal läbi määrusega (EL) nr 331/2014 loodud mitmeaastase tegevusprogrammi (programm „Perikles 2020“) vahehindamise, mida toetas sõltumatu aruanne. Aruanne oli üldiselt programmi „Perikles 2020“ suhtes positiivne, kuid selles väljendati muret programmiga „Perikles 2020“ ette nähtud meetmete rakendamist taotlevate pädevate asutuste piiratud arvu ning programmi „Perikles 2020“ tulemuste mõõtmiseks kasutatavate peamiste tulemusnäitajate kvaliteedi pärast. Oma teatises Euroopa Parlamendile ja nõukogule programmi „Perikles 2020“ vahehindamise kohta ning oma eelhindamises komisjoni talituste töödokumendi vormis, mis on lisatud komisjoni ettepanekule, jõudis komisjon vahehindamise järeldusi ja soovitusi arvesse võttes järeldusele, et, arvestades programmi pakutavat liidu lisaväärtust, pikaajalist mõju, meetmete kestlikkust ning panust võitlusse organiseeritud kuritegevuse vastu, tuleks programmi „Perikles 2020“ jätkamist pärast aastat 2020 toetada.

(8) Vahehindamine sisaldas nõuannet, et programmi „Perikles 2020“ raames rahastatud meetmeid tuleks jätkata, tegeledes samal ajal vajadusega lihtsustada taotluste esitamist, eristada paremini toetusesaajaid ning kaasata programmi „Perikles 2020“ tegevusse maksimaalne arv pädevaid asutusi eri riikidest, keskenduda jätkuvalt uutele ja korduvatele võltsimisohtudele ning ühtlustada peamisi tulemusnäitajaid.

([5]) Nõukogu 17. detsembri 2001. aasta otsus 2001/923/EÜ, millega luuakse vahetus-, abi- ja koolitusprogramm euro kaitsmiseks võltsimise eest (programm Perikles) (EÜT L 339, 21.12.2001, lk 50).

([6]) Nõukogu 17. detsembri 2001. aasta otsus 2001/924/EÜ, millega laiendatakse mõju, mis on otsusel, millega luuakse vahetus-, abi- ja koolitusprogramm euro kaitsmiseks võltsimise eest (programm Perikles), liikmesriikidele, kus euro ei ole ühisrahana kasutusele võetud (EÜT L 339, 21.12.2001, lk 55).

([7]) Nõukogu 30. jaanuari 2006. aasta otsus 2006/75/EÜ, mis käsitleb otsuse 2001/923/EÜ (millega luuakse vahetus-, abi- ja koolitusprogramm euro kaitsmiseks võltsimise eest (programm Perikles)) muutmist ja kehtivuse pikendamist (ELT L 36, 8.2.2006, lk 40).

([8]) Nõukogu 30. jaanuari 2006. aasta otsus 2006/76/EÜ otsuse 2006/75/EÜ (mis käsitleb otsuse 2001/923/EÜ, millega luuakse vahetus-, abi- ja koolitusprogramm euro kaitsmiseks võltsimise eest (programm Perikles), muutmist ja kehtivuse pikendamist) kohaldamisala laiendamise kohta mitteosalevatele liikmesriikidele (ELT L 36, 8.2.2006, lk 42).

([9]) Nõukogu 20. novembri 2006. aasta otsus 2006/849/EÜ, mis käsitleb otsuse 2001/923/EÜ, millega luuakse vahetus-, abi- ja koolitusprogramm euro kaitsmiseks võltsimise eest (programm Perikles), muutmist ja kehtivuse pikendamist (ELT L 330, 28.11.2006, lk 28).

([10]) Nõukogu 20. novembri 2006. aasta otsus 2006/850/EÜ otsuse 2006/849/EÜ (mis käsitleb otsuse 2001/923/EÜ, millega luuakse vahetus-, abi- ja koolitusprogramm euro kaitsmiseks võltsimise eest (programm Perikles), muutmist ja kehtivuse pikendamist) kohaldamisala laiendamise kohta mitteosalevatele liikmesriikidele (ELT L 330, 28.11.2006, lk 30).

([11]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2014. aasta määrus (EL) nr 331/2014, millega luuakse vahetus-, abi- ja koolitusprogramm euro kaitsmiseks võltsimise eest (programm „Perikles 2020“) ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsused 2001/923/EÜ, 2001/924/EÜ, 2006/75/EÜ, 2006/76/EÜ, 2006/849/EÜ ja 2006/850/EÜ (ELT L 103, 5.4.2014, lk 1).

(9) Kolmandates riikides on avastatud sagedaste võltsimisjuhtumite levialasid ja euro võltsimise rahvusvaheline mõõde kasvab. Seetõttu tuleks pidada väga oluliseks kolmandate riikide pädevaid asutusi kaasavat suutlikkuse suurendamist ja koolitusi, et eurot tõhusalt kaitsta, ning seda tuleks programmi „Perikles 2020“ raames veelgi julgustada.

(10) Ajavahemikuks 2021–2027 tuleks vastu võtta uus programm (programm „Perikles IV“). Tuleks tagada, et programm „Perikles IV“ on kooskõlas muude asjakohaste programmide ja meetmetega ning täiendab neid. Programmi „Perikles IV“ kohaldamiseks peaks komisjon seoses euro kaitse hindamise vajadustega korraldama seetõttu kõik vajalikud konsultatsioonid peamiste osalistega (eelkõige liikmesriikide määratud pädevad riigiasutused, Euroopa Keskpank (EKP) ja Europol) määruses (EÜ) nr 1338/2001 osutatud komitee raames, eelkõige vahetuste, abi ja koolituste osas. Lisaks peaks komisjon programmi „Perikles IV“ rakendades tuginema EKP väga suurtele kogemustele koolituste läbiviimisel ja teabe pakkumisel euro pangatähtede võltsingute kohta.

(11) Käesoleva määruse suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 322 alusel vastu võetud horisontaalseid finantsreegleid. Kõnealused reeglid on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL, Euratom) 2018/1046 ([12]) (edaspidi „finantsmäärus“) ning nendega määratakse eelkõige kindlaks menetlus eelarve kehtestamiseks ja selle täitmiseks toetuste, hangete, auhindade ja eelarve kaudse täitmise kaudu ning nähakse ette finantsjuhtimises osalejate vastutuse kontroll. ELi toimimise lepingu artikli 322 alusel vastu võetud reeglid hõlmavad ka üldist tingimuslikkuse korda liidu eelarve kaitsmiseks.

(12) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt hõlbustada koostööd liikmesriikide vahel ning komisjoni ja liikmesriikide vahel, et kaitsta eurot võltsimise eest, minemata sealjuures vastuollu liikmesriikide kohustustega ning kasutades vahendeid tõhusamalt, kui seda saaks teha riigi tasandil, aidata liikmesriikidel ühiselt eurot kaitsta ja ergutada ühiste liidu struktuuride kasutamist, et suurendada koostööd ning õigeaegset ja ulatuslikku teabevahetust pädevate asutuste vahel, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(13) Programmi „Perikles IV“ tuleks rakendada kooskõlas mitmeaastase finantsraamistikuga, mis on sätestatud nõukogu määruses (EL, Euratom) 2020/2093 ([13]).

(14) Selleks et tagada programmi „Perikles IV“ rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Komisjon peaks vastu võtma iga-aastased tööprogrammid, milles määratakse kindlaks prioriteedid, eelarve jaotus ja meetmetele antava toetuse hindamiskriteeriumid. Igakülgselt põhjendatud erandjuhud, mil kaasrahastamise määra suurendamine on vajalik selleks, et anda liikmesriikidele suurem majanduslik paindlikkus, mis võimaldaks neil euro kaitsmist ja turvamist käsitlevad projektid edukalt teostada ja lõpule viia, peaksid olema iga-aastaste tööprogrammide osa.

(15) Käesoleva määrusega kehtestatakse programmi „Perikles IV“ rahastamispakett, mis on iga-aastase eelarvemenetluse käigus Euroopa Parlamendile ja nõukogule peamine lähtesumma 16. detsembri 2020. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe ([14]) punkti 18 tähenduses.

([12]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT L 193, 30.7.2018, lk 1).

([13]) Nõukogu 17. detsembri 2020. aasta määrus (EL, Euratom) 2020/2093, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2021–2027 (ELT L 433 I, 22.12.2020, lk 11).

([14]) Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni 16. detsembri 2020. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe, mis käsitleb eelarvedistsipliini, eelarvealast koostööd ning usaldusväärset finantsjuhtimist, samuti uusi omavahendeid, sealhulgas uute omavahendite kasutuselevõtmise suunas liikumise tegevuskava (ELT L 433 I, 22.12.2020, lk 28).

(16) Programmi „Perikles IV“ eesmärkide saavutamisel tehtud edusammude tõhusa hindamise tagamiseks peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte lisa muutmiseks näitajate osas, kui seda peetakse hindamise eesmärgil vajalikuks, ning käesoleva määruse täiendamiseks seire- ja hindamisraamistiku loomist käsitlevate sätetega. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016 institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes ([15]) sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

(17) Finantsmääruse, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 883/2013 ([16]) ning nõukogu määruste (EÜ, Euratom) nr 2988/95, ([17]) (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ([18]) ja (EL) 2017/1939 ([19]) kohaselt tuleb liidu finantshuve kaitsta proportsionaalsete meetmetega, sealhulgas meetmetega, mis hõlmavad õigusnormide rikkumise, sealhulgas kelmuste ja pettuste ärahoidmist, avastamist, kõrvaldamist ja uurimist, kaotatud, alusetult makstud või ebaõigesti kasutatud summade sissenõudmist ning asjakohasel juhul halduskaristuste kehtestamist. Eelkõige on Euroopa Pettustevastasel Ametil (OLAF) vastavalt määrustele (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ja (EL, Euratom) nr 883/2013 õigus korraldada haldusjuurdlusi, sealhulgas kohapealseid kontrolle ja inspekteerimisi, et teha kindlaks, kas on esinenud kelmust, pettust, korruptsiooni või muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.

Euroopa Prokuratuuril on määruse (EL) 2017/1939 kohaselt õigus uurida liidu finantshuve kahjustavaid kuritegusid, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2017/1371, ([20]) ja esitada süüdistusi. Vastavalt finantsmäärusele peab iga isik või üksus, kes saab liidu rahalisi vahendeid, tegema liidu finantshuvide kaitsmisel igakülgset koostööd, andma komisjonile, OLAFile, kontrollikojale ja tõhustatud koostöös osalevate liikmesriikide suhtes kooskõlas määrusega (EL) 2017/1939 Euroopa Prokuratuurile vajalikud õigused ja nõutava juurdepääsu ning tagama, et kolmandad isikud, kes on kaasatud liidu vahendite haldamisse, annavad samaväärsed õigused.

(18) Komisjon peaks esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule vahehindamise aruande programmi „Perikles IV“ rakendamise kohta ja lõpliku hindamisaruande programmi eesmärkide saavutamise kohta. Vastavalt 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe punktidele 22 ja 23 tuleks programmi „Perikles IV“ hinnata teabe põhjal, mis on kogutud seirenormide alusel, vältides samal ajal eelkõige liikmesriikidele langevat halduskoormust ja ülereguleerimist. Seirenormid peaksid asjakohasel juhul sisaldama ka mõõdetavaid näitajaid, mille alusel saab hinnata programmi „Perikles IV“ mõju kohapeal.

(19) Määrus (EL) nr 331/2014 tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada.

(20) Selleks et tagada asjaomases poliitikavaldkonnas toetuse andmise järjepidevus ja võimaldada rakendamise alustamist mitmeaastase finantsraamistiku 2021–2027 algusest, peaks käesolev määrus jõustuma võimalikult kiiresti ja seda tuleks kohaldada tagasiulatuvalt alates 1. jaanuarist 2021,

([15]) ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

([16]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

([17]) Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1).

([18]) Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

([19]) Nõukogu 12. oktoobri 2017. aasta määrus (EL) 2017/1939, millega rakendatakse tõhustatud koostööd Euroopa Prokuratuuri asutamisel (ELT L 283, 31.10.2017, lk 1).

([20]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/1371, mis käsitleb võitlust liidu finantshuve kahjustavate pettuste vastu kriminaalõiguse abil (ELT L 198, 28.7.2017, lk 29).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I peatükk

Üldsätted

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega kehtestatakse vahetus-, abi- ja koolitusprogramm euro kaitsmiseks võltsimise eest (edaspidi „programm „Perikles IV“) ajavahemikuks 1. jaanuarist 2021 kuni 31. detsembrini 2027.

Selles sätestatakse programmi „Perikles IV“ eesmärgid, eelarve aastateks 2021–2027 ning liidu rahastamise vormid ja reeglid.

Artikkel 2

Programmi eesmärgid

1. Programmi „Perikles IV“ üldeesmärk on hoida ära võltsimist ja sellega seotud kelmusi ja pettusi ning nende vastu võidelda ning säilitada euro pangatähtede ja müntide terviklikkus, tugevdades seeläbi kodanike ja ettevõtete usaldust nende ehtsuse suhtes ning seega suurendades usaldust liidu majanduse suhtes, kindlustades samal ajal riikide rahanduse kestlikkuse.

2. Programmi „Perikles IV“ erieesmärk on kaitsta euro pangatähti ja münte võltsimise ja sellega seotud kelmuste ja pettuste eest, toetades ja täiendades liikmesriikide võetavaid meetmeid ning aidates liikmesriikide ja liidu pädevaid asutusi nende jõupingutustes arendada omavahel ja komisjoniga välja tihe ja regulaarne koostöö ning parimate tavade vahetamine, kaasates sellesse asjakohasel juhul kolmandad riigid ja rahvusvahelised organisatsioonid.

Artikkel 3

Eelarve

1. Programmi „Perikles IV“ rakendamise rahastamispakett ajavahemikul 1. jaanuarist 2021 kuni 31. detsembrini 2027 on 6 193 284 eurot jooksevhindades.

2. Euroopa Parlament ja nõukogu määravad iga-aastased eraldised kindlaks vastavalt mitmeaastases finantsraamistikus sätestatud piirmääradele.

3. Lõikes 1 osutatud summat võib kasutada programmi „Perikles IV“ rakendamiseks antava tehnilise ja haldusabi jaoks, näiteks ettevalmistus-, seire-, kontrolli-, auditeerimis- ja hindamistoiminguteks, sealhulgas asutusesiseste infotehnoloogiasüsteemide jaoks.

Artikkel 4

Rakendamine ja liidu rahastamise vormid

1. Programmi „Perikles IV“ rakendatakse eelarve otsese täitmise korras vastavalt finantsmäärusele.

2. Programmi „Perikles IV“ rakendab komisjon koostöös liikmesriikidega, korraldades programmi „Perikles IV“ rakendamise eri etappidel korrapäraseid konsultatsioone, tagades seejuures ühtsuse muude pädevate üksuste, eelkõige EKP ja Europoli võetud asjakohaste meetmetega ning vältides nende tarbetut dubleerimist. Selleks võtab komisjon artikli 10 kohaste tööprogrammide koostamisel arvesse olemasolevaid ja kavandatavaid EKP tegevusi ja Europoli meetmeid euro võltsimise ning sellega seotud kelmuste ja pettuste vastu.

3. Programmi „Perikles IV“ raames antakse artiklis 6 loetletud rahastamiskõlblikele meetmetele rahalist toetust kas toetustena või hangetena.

Artikkel 5

Ühismeetmed

1. Programmi „Perikles IV“ meetmeid võivad ühiselt võtta komisjon ja teised partnerid, kellel on vastavad eksperditeadmised, näiteks:

a) riikide keskpangad ja EKP;

b) riiklikud analüüsikeskused ja riiklikud mündianalüüsikeskused;

c) Euroopa Tehnika- ja Teaduskeskus ja mündikojad;

d) Europol, Eurojust ja Interpol;

e) 20. aprillil 1929 Genfis alla kirjutatud rahvusvahelise rahavõltsimise vastu võitlemise konventsiooni ([21]) artiklis 12 sätestatud riiklikud võltsimise vastu võitlemise keskasutused ja muud asutused, mis on spetsialiseerunud võltsingute ärahoidmisele, avastamisele ja nende vastu võitlemisele;

f) paljundamis- ja sertifitseerimistehnoloogiale spetsialiseerunud asutused, trükikojad ja graveerijad;

g) muud kui punktides a–f osutatud asutused, kes pakuvad eksperditeadmisi, sealhulgas asjakohasel juhul kolmandate riikide ning eelkõige ühinevate riikide ja kandidaatriikide asutused, ning

h) erasektori üksused, kellel on tõendatud tehnilised teadmised pangatähtede ja müntide võltsingute avastamise valdkonnas ning sellele spetsialiseerunud töörühmad.

2. Kui rahastamiskõlblikke meetmeid võtavad komisjon ja EKP, Eurojust, Europol või Interpol ühiselt, jagatakse tekkinud kulud nende vahel. Igal juhul kannab igaüks oma külalisesinejate reisi- ja majutuskulud.

II peatükk

Rahastamiskõlblikkus

Artikkel 6

Rahastamiskõlblikud meetmed

1. Programmi „Perikles IV“ raames antakse artiklis 10 osutatud iga-aastastes tööprogrammides kehtestatud tingimustel rahalist toetust järgmistele meetmetele:

a) teabevahetus ja teabe levitamine, eelkõige õpitubade, kohtumiste ja seminaride, sealhulgas koolituste korraldamise kaudu, pädevate riigiasutuste töötajatele praktikakohtade ja personalivahetuste võimaldamise ning muude sarnaste meetmete kaudu. Teabevahetuse keskmes on muu hulgas järgmised aspektid:

   — parimad tavad euro võltsimise ning sellega seotud kelmuste ja pettuste ärahoidmiseks;

   — võltsimise majandusliku ja rahandusliku mõju seire ja analüüsi metoodika;

([21]) Rahvasteliidu lepingute seeria nr 2623 (1931), lk 372.

— andmebaaside ja varajase hoiatamise süsteemide töö;

— tuvastusseadmete, sealhulgas arvutipõhiste tuvastusseadmete kasutamine;

— päringu- ja uurimismeetodid;

— teadusabi, sealhulgas uute suundumuste jälgimine;

— euro kaitsmine väljaspool liitu;

— teadustegevus;

— tööalaste eksperditeadmiste jagamine;

b) programmi „Perikles IV“ raames vajalikuks osutuv tehniline, teadus- ja operatiivabi, sealhulgas eelkõige seoses järgmisega:

— mis tahes asjakohane meede, millega koostatakse liidu tasandil õppevahendeid, nagu liidu õigusaktide käsiraamat, infobülletäänid, praktilised käsiraamatud, sõnastikud ja leksikonid, andmebaasid, eelkõige teadusabi ja tehnoloogiaseire valdkonnas, või arvutituge pakkuvad rakendused, nagu tarkvara;

— asjaomased valdkondade- ja riikidevahelise mõõtmega uuringud, sealhulgas uuenduslikke turvaelemente käsitlevad uuringud;

— tehnilise toe vahendite ja meetodite väljatöötamine, et hõlbustada avastamismeetmeid liidu tasandil;

— toetus koostööle tegevuses, kuhu on kaasatud vähemalt kaks riiki, kui sellist toetust ei saa anda liidu institutsioonide ja organite muude programmide raames;

c) kooskõlas artikli 7 lõikega 2 selliste seadmete ostmine, mida võltsimisvastasele tegevusele spetsialiseerunud kolmandate riikide asutused hakkavad kasutama euro kaitsmisel võltsimise eest.

2. Programmis „Perikles IV“ võetakse arvesse võltsimisvastase võitluse riikide- ja valdkondadevahelisi aspekte, kaasates järgmised sihtrühmad:

a) võltsimise avastamise ja võltsimisvastase võitlusega tegelevate asutuste töötajad, eelkõige politsei, tolliasutused ja finantshaldusasutused, olenevalt nende konkreetsetest ülesannetest riigi tasandil;

b) luuretöötajad;

c) riikide keskpankade, mündikodade, kommertspankade ja muude finantsvahendajate esindajad, eelkõige seoses finantsasutuste kohustustega;

d) kõnealusele valdkonnale spetsialiseerunud kohtuametnikud, juristid ning kohtunikud ja prokurörid;

e) muude asjaomaste spetsialistide rühmad, nagu kaubandus- ja tööstuskojad või muud samalaadsed struktuurid, mis puutuvad kokku väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjatega, jaeettevõtjatega ja sularahaveo ettevõtjatega.

3. Lõikes 2 osutatud rühmadesse võivad kuuluda osalised kolmandatest riikidest.

III peatükk

Toetused

Artikkel 7

Toetused

1. Programmi „Perikles IV“ raames antakse ja hallatakse toetusi kooskõlas finantsmääruse VIII jaotisega.

2. Toetuste abil võetud meetmete puhul ei või seadmete ostmine olla toetuslepingu ainus element.

Artikkel 8

Kaasrahastamise määrad

Programmi „Perikles IV“ raames antud toetuste kaasrahastamise määr ei ületa 75 % rahastamiskõlblikest kuludest. Nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel, mis on määratud kindlaks artiklis 10 osutatud iga-aastastes tööprogrammides, ei ületa kaasrahastamise määr 90 % rahastamiskõlblikest kuludest.

Artikkel 9

Rahastamiskõlblikud üksused

Programmi „Perikles IV“ raames võivad rahastamiskõlblike üksustena toetust saada määruse (EÜ) nr 1338/2001 artikli 2 punktis b määratletud liikmesriikide pädevad asutused.

IV peatükk

Programmitöö, seire ja hindamine

Artikkel 10

Tööprogrammid

1. Programmi „Perikles IV“ rakendamiseks võtab komisjon vastu finantsmääruse artiklis 110 osutatud tööprogrammid.

2. Toetuste puhul tuleb tööprogrammis lisaks finantsmääruse artiklis 110 sätestatud nõuetele nimetada peamised valiku- ja hindamiskriteeriumid ning kaasrahastamise ülemmäär.

Artikkel 11

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 12 lõikes 2 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile ajavahemikuks 1. jaanuarist 2021 kuni 31. detsembrini 2027.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 12 lõikes 2 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artikli 12 lõike 2 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.

Artikkel 12

Seire

1. Näitajad, mille abil antakse aru artiklis 2 sätestatud programmi „Perikles IV“ erieesmärgi saavutamisel tehtud edusammudest, on esitatud käesoleva määruse lisas.

2. Programmi „Perikles IV“ eesmärkide saavutamisel tehtud edusammude tõhusa hindamise tagamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 11 vastu delegeeritud õigusakte, et muuta lisa näitajate osas, kui seda peetakse hindamise eesmärgil vajalikuks, ning täiendada käesolevat määrust seire- ja hindamisraamistiku loomist käsitlevate sätetega.

3. Komisjon annab igal aastal Euroopa Parlamendile, nõukogule ja EKP-le teavet programmi „Perikles IV“ tulemuste kohta, võttes arvesse lisas esitatud kvantitatiivseid ja kvalitatiivseid näitajaid.

4. Osalevad riigid ja muud toetusesaajad annavad komisjonile kõik programmi „Perikles IV“ seireks ja hindamiseks vajalikud andmed ja kogu vajaliku teabe.

Artikkel 13

Hindamine

1. Programmi „Perikles IV“ sõltumatu vahehindamine viiakse läbi siis, kui programmi „Perikles IV“ rakendamise kohta on piisavalt kättesaadavat teavet, ent mitte hiljem kui nelja aasta möödumisel programmi rakendamise algusest.

2. Programmi „Perikles IV“ rakendamise lõpus, ent mitte hiljem kui kahe aasta möödumisel artiklis 1 nimetatud ajavahemiku lõppemisest, viib komisjon läbi programmi „Perikles IV“ lõpphindamise.

3. Komisjon edastab hindamiste tulemused koos oma tähelepanekutega Euroopa Parlamendile, nõukogule ja EKP-le.

V peatükk

Ülemineku- ja lõppsätted

Artikkel 14

Teave, teavitamistegevus ja nähtavus

1. Liidu rahaliste vahendite saajad märgivad ära nende vahendite päritolu ja tagavad liidu rahastamise nähtavuse eriti meetmete ja nende tulemuste tutvustamisel, andes eri sihtrühmadele, sealhulgas meediale ja üldsusele, selle kohta sidusat, tulemuslikku ja proportsionaalset suunatud teavet.

2. Komisjon rakendab programmi „Perikles IV“, programmi raames võetud meetmete ja saavutatud tulemustega seotud teabe- ja teavitamismeetmeid.

3. Programmile „Perikles IV“ eraldatud rahaliste vahenditega panustatakse samuti liidu poliitiliste prioriteetide edastamisse institutsioonilistes sõnumites niivõrd, kuivõrd need prioriteedid on seotud artiklis 2 osutatud eesmärkidega.

Artikkel 15

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EL) nr 331/2014 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2021.

Artikkel 16

Üleminekusätted

1. Käesolev määrus ei mõjuta nende meetmete jätkamist või muutmist, mis on algatatud määruse (EL) nr 331/2014 alusel, mille kohaldamist nende meetmete suhtes jätkatakse kuni nende lõpetamiseni.

2. Programmi „Perikles IV“ rahastamispaketist võib katta ka tehnilise ja haldusabi kulud, mida on vaja selleks, et tagada üleminek programmi „Perikles IV“ ja määruse (EL) nr 331/2014 alusel vastu võetud meetmete vahel.

Artikkel 17

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2021.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel, 20. mai 2021

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
D. M. SASSOLI	A. P. ZACARIAS

LISA

PROGRAMMI „PERIKLES IV“ HINDAMISNÄITAJAD

Programmi „Perikles IV“ üle tehakse hoolikat seiret, tuginedes näitajatele, mille eesmärk on mõõta minimaalse halduskoormuse ja kuludega programmi „Perikles IV“ üld- ja erieesmärkide saavutamise ulatust. Sel eesmärgil kogutakse andmeid järgmiste põhinäitajate kohta:

a) avastatud võltseurode arv;

b) suletud ebaseaduslike võltsimisvabrikute arv;

c) programmile „Perikles IV“ toetusetaotluse esitanud pädevate asutuste arv;

d) programmi „Perikles IV“ kaudu rahastatud meetmetes osalejate rahulolu ning

e) varasemates programmi „Perikles IV“ meetmetes osalenute tagasiside programmi mõju kohta nende tegevusele euro kaitsmisel võltsimise eest.

Komisjon ja programmi „Perikles IV“ toetusesaajad koguvad igal aastal andmeid ja teavet peamiste tulemusnäitajate kohta järgmiselt:

— komisjon kogub andmeid võltsitud euro müntide ja pangatähtede arvu kohta;

— komisjon kogub andmeid suletud ebaseaduslike võltsimisvabrikute arvu kohta;

— komisjon kogub andmeid programmile „Perikles IV“ toetusetaotluse esitanud pädevate asutuste arvu kohta;

— komisjon ja programmi „Perikles IV“ toetusesaajad koguvad andmeid programmi „Perikles IV“ kaudu rahastatud meetmetes osalejate rahulolu määra kindlaksmääramiseks;

— komisjon ja programmi „Perikles IV“ toetusesaajad koguvad andmeid varasemates Periklese meetmetes osalenute tagasiside kohta seoses programmi „Perikles IV“ mõjuga nende tegevusele euro kaitsmisel võltsimise eest.